

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 5 ՆՈՅԵՄԲԵՐ, 2018

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՐՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, ԿՐՐ Ինձ իմաստութիւն զբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. Ի չար խորհրդոց, Ի բանից եւ Ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 36

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԲԱՐՈՒԹԻԻՒՆԸ

Տէր, քու սերդ երկինքին պէս անսահման է,
հաւաքարմութիւնդ՝ մինչեւ ամպերը կը հասնի:
Արդարութիւնդ լեռներուն պէս բաձր է,
դաբասաբաններդ՝ ովկիանոսներուն պէս խորունկ:
Դուն է որ կը հոգաս
մարդոց թէ անասուններուն կարիքները, Տէր:
Ինչ թանկագին է հոգածութիւնդ, ով Աստուած.
բոլոր մարդիկ քու թելերուդ հովանիին կ'ապաւինին:
Քու փաճարիդ առաք օրհնութիւններով կը լիացնես զանոնք,
շնորհքներու քու գեպէդ խմել կու փաս դուն անոնց:
Որովհետեւ դուն ես կեանքի աղբիւրը.
լոյսովդ է որ մենք լոյսը կը փեսնենք:
Մշտական ըրէ հոգածութիւնդ անոնց վրայ՝
որոնք քեզ կը ճանչնան,
եւ արդարութիւնդ անոնց վրայ՝ որոնք սրտով ուղիղ են:

ՇԱՐԱԿԱՆ- ԱՐՈԹՔ

*Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւեն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:*

*Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հոովանի լիցի Ի վերայ իմ ի տուէ եւ Ի գիշերի,
Ի նստիլ Ի տան, Ի գնալ Ի մանապարհ,
Ի ննջել եւ Ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*

ՕՐՈՒԲԱՆ ՆԻԻԹԸ

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ Ա ՆԱՄԱԿ
ԳԼՈՒԽ 4:12-16

ԱՍՏՈՒԿԾ ՄԷՐ Է (4:12-16)

«Ես իմ ճշմարիտ որթաբունկը, եւ Հայրս մշակն է: Անիկա կը կտրէ վրաս հասարակութեամբ բոլոր այն ճիւղերը որոնք պտուղ չեն տար, իսկ բոլոր անոնք որոնք պտուղ կու տան՝ յօտելով կը մաքրէ, որպէսզի անելի պտղաբեր ըլլան: Ինծի միացած մնացէք եւ ես ձեզի միացած պիտի մնամ: Ինչպէս որ ճիւղը ինք առանձին պտուղ չի տար՝ եթէ որթաբունկին միացած չըլլայ, նոյնպէս ալ դուք չէք կրնար պտուղ տալ՝ եթէ ինծի միացած չըլլաք» (Յովի 15:1-4): Նոյն մտքին փարբեր արտայայտութիւնն է որ այս անգամ Յովհաննէս Առաքեալ իր ընդհանրական նամակով պիտի փոխանցէ հաւարացեալներուն, ըսելով. «Ոեւ մէկը բնաւ զԱստուած չէ տեսած: Եթէ իրար սիրենք՝ կը նշանակէ թէ Աստուծոյ հանդէպ սէրը մեր մէջ կարարեալ է եւ Աստուած մեզի միացած կը մնայ» (Ա Յովի 4:12): Այո, ոեւէ մէկը Աստուած տեսած չէ, ու չի կրնար տեսնել: Շապեր փափաքեցան տեսնել: Օրինակ, Մովսէս ինք, որ քառասուն փարիներ անապարաին թափառումներու ընթացքին փափաքեցաւ զԱստուած տեսնել, հակառակ այն իրողութեան, որ ինք Աստուծոյ հետ դէմ յանդիման կը խօսէր, ինչպէս մարդ մը իր բարեկամին հետ, կ'ըսէ Ելից 33:11: Այս բոլորով հանդերձ, փակաւին Մովսէս ուզեց Աստուծոյ երեսը տեսնել, Անոր փառքը, եւ այս եղաւ Աստուծոյ պարասխանը. «Ղու իմ երեսս չես կրնար տեսնել, որովհետեւ մարդ չի կրնար զիս տեսնել ու ապրիլ» (Ելից 33:20): Անոր փոխարէն, Աստուած ըսաւ. «Իմ ձեռքս պիտի վերցնեմ ու իմ երիս պիտի տեսնես, բայց իմ երեսս պիտի չտեսնուի» (33:23):

Բայց Պօղոս Առաքեալ կ'ըսէ. «Քրիստոս ինք՝ տեսանելի պատկերն է աներեւոյթ Աստուծոյ» (Կողոս 1:15): Այո, Աստուած անտեսանելի է, որովհետեւ Քրիստոս պիտի ըսէ «Աստուած հոգի է, եւ միայն հոգիով կարելի է զԱստուած պաշտել»: Միւս կողմէ, փակաւին կ'ըսէ. «Երանի սրբով մաքրութեամբ, որովհետեւ անոնց զԱստուած պիտի տեսնեն» (Մարթ 5:8): Արդեօք, զիրար հակասող արտայայտութիւններ են: Բնաւ երբեք, ընդհակառակը, զիրար լրացող ու ամբողջացնող արտայայտութիւններ են: Որովհետեւ Աստուած անտեսանելի է, Անոր տեսանելի պատկերը եղաւ Յիսուս Քրիստոս Ինք, որպէսզի անոր ճանչնանք Հայրը, այնպէս ինչպէս պիտի ըսէր Քրիստոս Փիլիպպոսին, «Ով որ զիս տեսաւ, Հայրը տեսած եղաւ» (Յովի 14:9): Իսկ եթէ Իրար սիրենք, այդ սէրը իրարու նկատմամբ ապացոյց է, որ մեր սէրը Աստուծոյ հանդէպ կարարեալ է եւ Աստուած մեզի միացած կը մնայ, որովհետեւ ով որ Քրիստոսի միացած է, որպէս որթաբունկին, անպայմանօրէն պտուղ պէտք է տայ, «Ինչպէս որ ճիւղը ինք առանձին պտուղ չի տար՝ եթէ որթաբունկին միացած չըլլայ, նոյնպէս ալ դուք չէք կրնար պտուղ տալ՝ եթէ ինծի միացած չըլլաք»: Ինչ պտուղի մասին է խօսքը, եթէ ոչ՝ սիրոյ պտուղը:

Մէկ այլ ուրիշ ապացոյց, «թէ մենք Աստուծոյ միացած կը մնանք եւ Աստուած՝ մեզի, նոյնինքն իր Հոգին է, որ Աստուած մեզի տուաւ» (13 հմր), այն Հոգին, որու պտուղը դարձեալ սէրն է, ինչպէս պիտի ըսէ Պօղոս Առաքեալ. «Սուրբ Հոգիին պարզեւները այլազան ու բազմազան են, բայց կարեւորները՝ հաւաքը, յոյսը եւ սէրը. իսկ այս երեքն են ձեռագոյնը՝ սէրն է» (Ա Կորնթ 13:13): Իսկ Գաղատացիներուն նամակին մէջ կ'ըսէ. «Սուրբ Հոգիին պտուղներն են՝ սէր» (5:22): Ուրեմն, եթէ միացած ենք Հօր Աստուծոյ, Որդիին կամ Սուրբ Հոգիին, ուրիշ պտուղ չունինք փափք եթէ ոչ ՄԷՐ, եւ այդ սէրը ապացոյց է, գրաւականն է, որ միացած ենք Աստուծոյ եւ Աստուած ալ մեզի միացած:

Ինչպէս նամակի սկիզբին արտայայտուեցաւ Յովհաննէս Առաքեալ ըսելով. «Մենք լսեցինք, մեր ասքերովը տեսանք եւ մեր ձեռքերովը շօշափեցինք Որդին, Բանը, որ սկիզբէն իսկ կեանքի սրբաժիչն էր: Մենք տեսանք եւ կը վկայենք...: Ինչ որ տեսանք ու լսեցինք՝ կը պատմենք ձեզի,...» (1:1-4): Հիմա ալ նոյն արտայայտութեամբ կ'ըսէ. «Մենք տեսանք ու կը վկայենք, թէ Հայրը իր Որդին դրկեց, որպէսզի անիկա աշխարհի Փրկիչը ըլլայ» (14 հմր): Ուրեմն, Քրիստոսի աշխարհ գալուստը, պարզ սովորական գալուստ չէր, ինչպէս Անոր ծնունդը, սովորական ծնունդ մը չէր, ինչպէս պիտի ըսէին նոյնինքն մոզերը, «Ո՛ր է Հրեաներու նորածին թագաւորը. մենք անոր աստղը տեսանք արեւելքի մէջ եւ եկանք երկրպագելու իրեն» (Մարթ 2:2): Իսկ հրեշտակները հովիւներուն պիտ ըսէին. «Ղախիթի քաղաքին մէջ ձեր փրկիչը ծնաւ, որ Օծեալ Տէրն է» (Ղուկ 2:11): Քրիստոս աշխարհ չեկաւ պարզապէս հրաշագործելու, բժշկելու եւ կամ ուսուցանելու, Քրիստոս աշխարհ եկաւ կորսուածը փնտրելու եւ փրկելու (Ղուկ 19:10): Փնտրելու եւ փրկելու համար պէտք է մարմնանալ, այլապէս ո՛վ պիտի փնտրէ ու փրկէ: Ահա այս վկայութիւնն է որ փութն ու փակաւին կու տան, ու պէտք է փան բոլոր անոնց երբ հարց կու տան Քրիստոսի աշխարհ գալուն մասին: Անիկա ուրիշ մէկը չէ եթէ ոչ նոյնինքն Հօր Աստուծոյ Որդին: Ինչո՞ւ այս շեշտը, որպէսզի անով ցոյց տրուի թէ Ան բնութենակից է Հօր Աստուծոյ հետ: Անոր համար ալ Յովհաննէս Առաքեալ կը շարունակէ ըսելով. «Ով որ կը դաւանի թէ Յիսուս Աստուծոյ

Որդին է՝ Աստուծոյ միացած կը մնայ եւ Աստուած ալ՝ անոր» (15 հմր): Աստուծոյ միացած ըլլալը ոչ թէ պարզապէս սիրոյ պարուղը քալ է, եւ այս պարագային անոնց համար որոնք այս կամ այն ձեւով գոնէ սիրոյ պարուղ մը ունին: Կան մարդիկ որոնք կը սիրեն, եւ սակայն, Առաքեալը քիզ մը անդին կ'երթայ այս անգամ ցոյց քալու թէ Աստուծոյ միացած ըլլալու հանգամանքը ուրիշ երես մըն ալ ունի, ան ալ դաւանիլ Յիսուսը որպէս Աստուծոյ Որդին: Այլապէս, Անոր աշխարհը գալուստը, մանաւանդ որպէս Փրկիչ ինչով պայմանաւորուած պիտի ըլլայ եթէ ոչ Աստուծոյ Որդի ըլլալու հանգամանքով, որպէսզի կատարուի փրկութեան ծրագիրը: Այլապէս Յիսուս որպէս պարզ մարդ աշխարհ գար, որ կը նշանակէ մարդու որդի, այսինքն՝ միայն ունենալով մարդկային բնութիւն, անով կարելի չէր ու չէ որ կատարուէր փրկութեան ծրագիրը: Որովհետեւ ամբողջ մարդկային ցեղն էր որ իյնկած էր ու կարիքը ուներ փրկութեան: Ինչպէս պիտի ըսէ Սաղմոսերգուն. «**Կայ մէկը որ արդարանայ Աստուծոյ դիմաց. ոչ իսկ մէկը**» (Սաղմ 143:2): Պօղոս Առաքեալ կ'ըսէ. «**Ոեւէ մէկը որ Աստուծոյ Հոգիէն մղուած կը խօսի՝ չի կրնար ըսել՝ "Նզովեալ ըլլայ Յիսուս": Նոյնպէս ալ, ոչ ոք կրնայ խոստովանիլ թէ "Յիսուս Տէր է", եթէ Մուրը Հոգին չունենայ**» (Ա Կորնթ 12:3): Պարզ ու փրամաքանական, մենք Աստուծոյ միացած կը մնանք եւ Աստուած՝ մեզի, նոյնինքն իր Հոգին է, եւ այդ Հոգին է որ մեզի կը սորվեցնէ ու դաւանիլ կու քայ թէ Յիսուսը Տէր է, Յիսուսը Աստուծոյ Որդին է, Յիսուսը աշխարհի Փրկիչն է:

«Եւ մենք հաւատարացինք ու ճանչցանք այն սէրը, որ Աստուած ունի մեզի հանդէպ» (16 հմր): Ո՛ր սէրը: Այն սէրը, որ Հայրն Աստուած ցոյց քուտ Յիսուս Քրիստոսը աշխարհ դրկելով: Հաւատարացին: Հաւատար կը նշանակէ, չբեւեռուածին վարահոյսիւնը ունենալ: Ինչ որ Աստուած անցեալին խոստացած էր, այդ խոստումը չէր երեւեր, բայց հաւատքով սպասեցին այդ խոստումին, ինչպէս պիտի ըսէ Եբրայեցոց նամակին մէջ 11 գլխ: Ծանչցան Աստուծոյ սէրը Քրիստոսով, Անոր աշխարհ գալուստով, ու մանաւանդ Անոր պատարագումով:

Կրկնութեան գնով, դարձեալ կ'ըսէ. «**Աստուած սէր է: Ով որ սիրոյ մէջ կը մնայ՝ անիկա Աստուծոյ միացած կը մնայ եւ Աստուած ալ՝ իրեն միացած**» (17 հմր): Այսինքն՝ ով որ Աստուծոյ մէջ կը մնայ, Աստուծոյ միացած կը մնայ:

